

ΕΤΟΣ 60όν

23 Σεπτεμβρίου 2012

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 39 (3095)

Η ΚΛΗΣΗ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Ὁ εὐαγγελιστής Λουκᾶς μᾶς παρέχει ἀρκετές λεπτομέρειες σχετικά μέ τό πῶς ὁ Κύριος κάλεσε τοὺς πρῶτους ἀποστόλους του νά τά ἀφήσουν ὅλα καί νά τόν ἀκολουθήσουν μόνιμα. Λίγο μετά τό βάπτισμά του στόν Ἰορδάνη, ἀφήνει τήν Ἰουδαία καί ἀνεβαίνει στή Γαλιλαία. Τότε ἀρχίζει νά κηρύττει στίς συναγωγές τῆς Γαλιλαίας καί νά ἐπιτελεῖ μέγα πλήθος θαυμάτων καί ἰάσεων. Πάρα πολλοί ἄνθρωποι συγκεντρώθηκαν γύρω του. Κάποια μέρα πού εἶχε συναχθεῖ πολὺς κόσμος δίπλα στή λίμνη Γεννησαρέτ, γιά νά ἀκούσουν τό λόγο του, ὁ Κύριος ἀνέβηκε στό πλοιάριο τῶν ἀδελφῶν Πέτρου καί Ἀνδρέα καί τοὺς ζήτησε νά ἀπομακρυνθοῦν λίγο ἀπό τήν ξηρά. Ἀφοῦ ἔγινε αὐτό, ἀπό ἐκεῖ δίδασκε τό λαό.

Ἡ ἀρχοντιά τοῦ Κυρίου

Μετά τό πέρας τῆς ὁμιλίας ὁ Κύριος, ὡς γνωστόν, ἐπιτέλεσε γιά χάρη τῶν πρῶτων αὐτῶν μαθητῶν του τό θαῦμα τῆς ἀλιεύσεως μεγάλου πλήθους ἰχθύων. Πίσω ἀπό τό θαῦμα αὐτό κρύβονται πολλὰ νοήματα. Γενικά, κάθε λόγος καί ἐνέργεια τοῦ Κυρίου ἀποτελεῖ ἓνα πολυεδρικό διαμάντι, τό ὁποῖο ἀπό ὅποια πλευρά καί ἂν τό δεῖ κάποιος, καταλαμβάνεται ἀπό πολὺ θαυμασμό καί ἔκπληξη.

Πρῶτα πρῶτα, ὁ Κύριος γέμισε τά δίχτυα τῶν μαθητῶν του μέ ψάρια, γιά νά τοὺς ἀνταμείψει γιά τήν ἐξυπηρέτηση πού τοῦ ἔκαναν στό κήρυγμά του. Τήν προσωπικότητα τοῦ Κυρίου χαρακτηρίζει ἡ πνευματική ἀρχοντιά. Οἱ μαθητές του τοῦ παραχώρησαν γιά λίγο τό πλοιάριό τους, καί αὐτός, κινούμενος ἀπό εὐγνώμονα διάθεση, τοὺς ἀντιπρόσφερε τεράστια ποσότητα ἰχθύων. Μέ αὐτό τόν τρόπο δίνει παράδειγμα σέ ὅλους μας πόσο πολὺ προσεκτικοί θά πρέπει νά εἴμαστε στό θέμα τῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς μικροὺς καί μεγάλους εὐεργέτες μας. Ὅποιος ζεῖ μέσα στό πνεῦμα τῆς ἀγάπης δέν εἶναι δυνατό νά μὴ εἶναι εὐγνώμων πρὸς τοὺς συνανθρώπους του. Ἡ ἀχαριστία ἀποτελεῖ σαφῆ ἔνδειξη ἐγωισμοῦ.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ε' 1-11)

Ἡ ἀνταμοιβή τῆς ὑπακοῆς

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ, εἶδε δύο πλοῖα, ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἄλιεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν, ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα. Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας, ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους. Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμονα· Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων, εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιᾶσαντες, οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον. Καὶ τοῦτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολὺ· διεῶνθησαν δὲ τὰ δίκτυα αὐτῶν. Καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ, τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον, καὶ ἔπλησαν ἀμφοτέρω τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. Ἴδὼν δὲ Σίμων Πέτρος, προσέπεσε τοῖς γόνασι τοῦ Ἰησοῦ, λέγων· Ἐξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνήρ ἁμαρτωλὸς εἰμι, Κύριε. Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ἧ συνέλαβον· ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμονα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωογρῶν. Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Ἐπίσης, μέ τὴν ἀπάντησή του αὐτὴ στὴν καλὴ χειρονομία τῶν δύο μαθητῶν ἀποκαλύπτει τὸν τρόπο πού ἐνεργεῖ ὡς Θεός. Ὁ Κύριος συμπεριφέρεται πρὸς ὄλους τοὺς ἀνθρώπους μέ θεϊκὴ ἀρχοντιά. Στὴν παραμικρὴ ἀνταπόκρισή μας πρὸς τὸ θέλημά του μᾶς ἀντιπροσφέρει ἄφθονη τὴ θεϊκὴ του χάρη. Ἐνῶ δὲν ὀφείλει τίποτε σέ μᾶς, ὅταν λίγο στρεφόμεστε πρὸς τὸ καλὸ, μᾶς ἀνταμείβει πλοῦσια, σεβόμενος πάντοτε τὴν ἐλεύθερη βουλήσή μας. Μάλιστα, χαρίζο- ντάς μας ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ του, μέ ἀρχοντικὸ καὶ λεπτό τρόπο μᾶς προσκαλεῖ νά ἀποηλαύσουμε, ἂν θέλουμε, ἀκόμη περισσότερα ἀγαθὰ.

Ἔτσι ἔκανε καὶ στοὺς πρώτους αὐτοὺς μαθητές του. Ἀφοῦ τοὺς ἀντάμειψε μέ τὴν πλοῦσια ψαριά, τοὺς προσκάλεσε νά τὸν ἀκολουθήσουν μόνιμα, γιά νά γίνουν πλεόν ψαράδες ὅλης τῆς οἰκουμένης, ὀδηγώντας τὴν στὴν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου. Χρησιμοποίησε τὴ θαυμαστὴ ἀλιεία τῶν ἄψυχων ἰχθύων ὡς τρα- νὴ ἀπόδειξη τῆς δυνάμεώς του νά τοὺς καταστήσει ἀλιεῖς πολλῶν ἀνθρώπων. Οἱ μαθητές θά μπορούσαν νά ἀρνηθοῦν τὴν πρότασή του καὶ νά ἀποηλαύσουν τὰ ψάρια πού ἔπιασαν μέ θαυμαστὸ τρόπο. Ὅμως, ποθώντας τὰ ἀνώτερα, ὡς ἄνδρες καλῶν ἐπιθυμιῶν, ἐγκατέλειψαν τὴν πρόσκαιρη ἐπίγεια ἀνταμοιβή, προκειμένου νά ἀποηλαύσουν τὴν οὐράνια καὶ αἰώνια δόξα.

Ἡ ταπείνωση τοῦ ἀποστόλου Πέτρου

Εἶναι ἀξιοσημεῖωτη ἡ αὐθόρμητη ἀντίδραση τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, ὅταν εἶδε τὴ θαυμαστὴ ἄγρα τῶν ἰχθύων. Ἔπεσε στά πόδια τοῦ Ἰησοῦ καὶ τοῦ ζη-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ ὁ Ἰησοῦς ἐστεκότανε κοντά εἰς τὴν λίμνην τῆς Γεννησαρέτ, εἶδε δύο πλοίαρια κοντά εἰς τὴν λίμνην, ἀλλ' οἱ ψαράδες εἶχαν βγῆ καὶ ἔπλεναν τὰ δίχτυα. Ἐμπῆκε εἰς ἓνα ἀπὸ τὰ πλοίαρια τὸ ὁποῖον ἀνῆκε εἰς τὸν Σίμωνα καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ ἀπομακρυνθῆ λίγο ἀπὸ τὴν ξηράν. Τότε ἐκάθισε καὶ ἐδίδασκε τὰ πλήθη ἀπὸ τὸ πλοίαριον. Μόλις ἔπαυσε νὰ μιλῆ, εἶπε εἰς τὸν Σίμωνα, «Πήγαινε εἰς τὰ βαθειά καὶ ρίξε τὰ δίχτυα σας γιὰ ψάρεμα». Καὶ ὁ Σίμων ἀπεκρίθη, «Διδάσκαλε, ὄλην τὴν νύχτα ἐκοπιάσαμε χωρὶς νὰ πιάσωμε τίποτε. Ἄλλ' ἐπειδὴ σύ τό λές, θά ρίξω τὸ δίχτυ». Ὅταν τὸ ἔκαναν, ἔπασαν πολλὰ ψάρια, καὶ τὸ δίχτυ τους ἄρχισε νὰ σχίζεται. Καὶ ἔκαναν νεύματα εἰς τοὺς συντρόφους των πού ἦσαν εἰς τὸ ἄλλο πλοίαριον, νὰ ἔλθουν νὰ τοὺς βοηθήσουν· καὶ ἦλθαν καὶ ἐγένισαν καὶ τὰ δύο πλοίαρια, ὥστε νὰ κινδυνεύουν νὰ βυθισθοῦν. Ὅταν ὁ Σίμων Πέτρος εἶδε τί ἐγίνε, ἔπεσε εἰς τὰ γόνατα τοῦ Ἰησοῦ καὶ εἶπε, «Φύγε ἀπ' ἐδῶ, Κύριε, διότι εἶμαι ἄνθρωπος ἁμαρτωλός». Αὐτὸ τό εἶπε διότι ἐξεπλάγη καὶ αὐτὸς καὶ ὅλοι ὅσοι ἦσαν μαζί του μὲ τὰ ψάρια πού ἔπασαν, ἐπίσης καὶ ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, οἱ ὁποῖοι ἦσαν συνεταῖροι τοῦ Σίμωνος. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν Σίμωνα, «Μὴ φοβᾶσαι· ἀπὸ τώρα καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θά πιάνης ἄνθρωπους». Καὶ ὅταν ἔφεραν τὰ πλοίαρια εἰς τὴν ξηράν, τὰ ἄφησαν ὅλα καὶ τὸν ἀκολούθησαν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

τοῦσε νὰ φύγει ἀπὸ αὐτόν, διότι αἰσθανόταν πολὺ ἁμαρτωλὸς ἐνώπιόν του. Αὐτὸ τό ἔκανε, διότι, ὅπως σχολιάζει ὁ Εὐαγγελιστής, τὸν εἶχε καταλάβει θάμβος, δηλαδή ἐκπληξη, θαυμασμός καὶ φόβος μαζί. Ἕνας σύγχρονος χαρισματοῦχος γέροντας ἔλεγε γιὰ τὸν ἑαυτὸ του ὅτι τοῦ ἄρεσε πολὺ νὰ ἐνθουσιάζει τοὺς ἀνθρώπους. Αὐτόν τό θεῖο ἐνθουσιασμό προξένησε στὴν καρδιά τοῦ Πέτρου ὁ Κύριος μὲ τό θαῦμα. Τὸν ἄγγιξε μὲ τὴν ἀγιότητά του καὶ τὴ θεϊκή του δύναμη καὶ τὸν ἔκανε νὰ βγάλη ἀπὸ μέσα του τὸ περίσσευμα τῆς καρδιάς του, δηλαδή τὸ ταπεινὸ φρόνημά του.

Μὲ τὴν ἐκδήλωση αὐτὴ τοῦ Πέτρου δίνεται μιὰ σαφὴς εἰκόνα γιὰ τὸ πῶς σκέφτεται καὶ συμπεριφέρεται ὁ φυσιολογικὸς ἄνθρωπος, ὁ ἄνθρωπος πού εἶναι ὅπως τὸν θέλει ὁ Θεός. Ἐλεγε ὁ μακαριστὸς γέροντας Παῖσιος: «Κανονικά, ὅσο καθοσύνη σοῦ δείχνουν, τόσο πρέπει νὰ ἀλληλιώνεσαι, νὰ διαλύεσαι, νὰ λιώνεσαι». Τὸ ἄρρωστημένο εἶναι νὰ συμπεριφερθεῖ κάποιος μὲ ὑπερηφάνεια στὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ἀγάπη πού τοῦ δείχνει κάποιος ἄλλος. Ὁ ἀπόστολος Πέτρος, ἐπειδὴ εἶχε βαθιὰ συναίσθηση τῆς ἁμαρτωλότητος μέσα του καὶ κατένοησε τὴ μεγάλην ἀγιότητα τοῦ Κυρίου, θεώρησε τὸν ἑαυτὸ του ἐντελῶς ἀνάξιο καὶ ἀνίκανο νὰ συναναστρέφεται μαζί του. Εἶχε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τὴν εὐλάβεια καὶ τὸ φόβο πού συναντοῦμε σὲ πολλὰς ἅγιες μορφές τῆς Βίβλου. Γι' αὐτὸ τιμήθηκε καὶ ἀνυψώθηκε ἀπὸ τὸν Κύριο καὶ ἀξιώθηκε νὰ εἶναι ἀπὸ τοὺς πρώτους καὶ κορυφαίους μαθητὲς του.

23 Σεπτεμβρίου 2012: ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΛΟΥΚΑ.
Ἡ σύλληψις τοῦ Προδρόμου καὶ Βπτιστοῦ Ἰωάννου. Ῥαΐδος μάρτυρος, Ξανθίππυς καὶ
Πολυξένυς ὁσίων (†109), Νικολάου νεομ. τοῦ Καρπενσιώτου († 1672),
Ἰωάννου νεομ. τοῦ ἐκ Κονίτιος († 1814).
Ῥηχος: βαρύς – Ἑωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστολος: Γαλ. δ΄ 22-27 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ε΄ 1-11.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 30 Σεπτεμβρίου, Β΄ Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. στ΄ 16 - ζ΄ 1 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. στ΄ 31-36.

- ➔ Αὐτὴ τὴν ταπεινώσῃ ἄς μιμούμαστε καὶ ἡμεῖς, γιὰ νὰ φέρουμε ἐπάξια τὸ ὄνομα τοῦ χριστιανοῦ. Καὶ ἂν δέν τὴν ἔχουμε, ἄς τὴν ἐπιζητήσουμε μὲ πολλὴ πίστι ἀπὸ τὸν Θεὸ μας, ὁ ὁποῖος προσφέρει πάντοτε ἀπλόχερα τίς πλοῦσιες δωρεές του στοὺς ἀνθρώπους, χωρὶς νὰ περιφρονεῖ κανέναν. Ἐπιζητήστε καὶ αὐτὸ εἶναι ἔνδειξη ταπεινώσεως, τὸ νὰ γνωρίζουμε δηλαδὴ ἀπὸ ποιὸν πηγάζει ἡ χάρις τῆς ταπεινώσεως, δηλαδὴ ἀπὸ τὸν Κύριον καὶ Θεόν, ὁ ὁποῖος διακηρύσσει: «Μάθετε ἀπ’ ἐμοῦ ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινός τῇ καρδίᾳ καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν» (Ματθ. 11, 29).

Ἄρχιμ. Π. Κ.

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς
Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Τὸ Σεμινάριο θὰ ἀρχίσει τὸ Σάββατο 13 Ὀκτωβρίου, ὥρα 18:00 στὸ ἰσόγειο τοῦ κτηρίου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ὁδὸς Ἰασίου 1, Ἀθήνα.

Διδάσκονται τὰ ἀκόλουθα μαθήματα:

- Σύγχρονη Ἱεραποστολή
- Κανονικὸ Δίκαιο Ἱεραποστολῆς
- Τριτοκοσμικὴ Κοινωνιολογία
- Θεολογία Ἱεραποστολῆς
- Ἱεραποστολικὴ Ἀγιολογία
- Στοιχεῖα Τροπικῆς Νοσολογίας
- Ἀφρικανικὴ Ἐθνολογία
- Ἱεραποστολικὴ Πρακτικὴ καὶ Μεθοδολογία

Εἶναι ἀνοικτὸ γιὰ ὅσους ἐνδιαφέρονται νὰ τὸ παρακολουθήσουν.

- Πληροφορίες στὰ τηλέφωνα: 210 7272315-316

Ἀπὸ τίς νέες ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Ο ΠΑΠΑΚΑΛΟΓΕΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΣ ΠΛΑΝΑΣ

Δημήτρην Φερούση (σχήμα 14x21, σελ. 288)

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότις - Λιευθυνητῆς Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτισις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ’ ὄλο τὸν κόσμον μὲσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr